UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

22 päivänä maaliskuuta 2012 *

Polkumyynti — Tiettyjen Kiinasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden tuonnissa käyttöön otettu polkumyyntitulli — Asetus (EY) N:o 1355/2008 — Pätevyys — Asetus (EY) N:o 384/96 — 2 artiklan 7 kohdan a alakohta — Normaaliarvon määrittäminen — Muu kuin markkinatalousmaa — Komission velvollisuus toimia huolellisesti normaaliarvon määrittämiseksi kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai sitä koskevan laskennallisen arvon perusteella

Asiassa C-338/10,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 11.5.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 7.7.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

vastaan

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit E. Juhász, G. Arestis (esittelevä tuomari), T. von Danwitz ja D. Šváby,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Malacek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 8.9.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Grünwald Logistik Service GmbH (GLS), edustajinaan Rechtsanwalt K. Landry ja Rechtsanwalt F. Eckard,

— Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään B. Driessen, avustajanaan Rechtsanwalt G. Berrisch,

— Euroopan komissio, asiamiehinään T. Maxian Rusche ja H. van Vliet,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.10.2011 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 18.12.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1355/2008 (EUVL L 350, s. 35; jäljempänä lopullista tullia koskeva asetus) pätevyyttä.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Grünwald Logistik Service GmbH (jäljempänä GLS) ja Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Hampurin kaupungin tullitoimipaikka) ja joka koskee sitä, että veroviranomainen kantoi pääasian kantajan Kiinasta tuomista mandariinisäilykkeistä väliaikaisen polkumyyntitullin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Euroopan unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamista koskevat säännökset vahvistetaan polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, s. 17; jäljempänä perusasetus).

4 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määräajat otetaan huomioon ja tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksia.”

5 Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuonnissa 4.7.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 642/2008 (EUVL L 178, s. 19; jäljempänä väliaikaista tullia koskeva asetus) johdanto-osan 42 perustelukappaleen mukaan oli alustavasti päätetty, että kaikkien otokseen kuuluvien vientiä harjoittavien tuottajien osalta normaaliarvon perustana käytetään mitä tahansa muuta hyväksyttävää perustetta, eli tässä tapauksessa samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettua tai maksettavaa hintaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

6 Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 58 perustelukappaleessa esitetään seuraavat tilastot, jotka koskevat tarkasteltavan tuotteen Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrää:

”Tuontimäärä	2002/ 2003	2003/ 2004	2004/ 2005	2005/ 2006	Tutkimusajan-jakso
Tuonti Kiinasta tonneina	51 193	65 878	49 584	61 456	56 108

”

7 Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleesta käy ilmi, tutkimusajanjakso kattoi 1.10.2006 ja 30.9.2007 välisen ajanjakson.

8 Lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 18 perustelukappaleessa todetaan, että koska muita huomautuksia ei ole esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38–45 perustelukappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan. Lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26 perustelukappaleessa vahvistetaan lisäksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 58 perustelukappaleessa esitetyt päätelmät, jotka koskevat tarkasteltavan tuotteen tuontimääriä.

9 Lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 17 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen kaikki kolme kiinalaista otokseen valittua yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa ja kaksi etuyhteydetöntä yhteisön tuojaa asettivat yhteisön tuotannonalan hintojen käyttämisen normaaliarvon laskemisessa kyseenalaiseksi. Ne esittivät, että normaaliarvo olisi pitänyt laskea Kiinan tuotantokustannusten perusteella ja ottaa huomioon [unionin] ja Kiinan markkinoiden eroihin liittyvät mahdolliset aiheelliset mukautukset. Tältä osin huomautetaan, että olisi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan säännösten vastaista käyttää tietoja, jotka on saatu maasta, joka ei ole markkinatalousmaa, ja varsinkin yrityksiltä, joille ei ole myönnetty markkinatalouskohtelua. Näin ollen väite hylätään. Väitettiin myös, että kaikista muista tuojamaista saatujen hintatietojen tai asiaa koskevien julkaistujen tietojen käyttäminen olisi voinut olla vertailumaan yhteistyön puuttuessa järkevä ratkaisu. Toisin kuin komission käyttämien tietojen, tällaisten yleisten tietojen paikkansapitävyyttä ei olisi voitu tutkia ja ristiintarkistaa perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdan säännösten mukaisesti. Näin ollen väite hylätään. Ei esitetty muita väitteitä, joiden perusteella olisi voitu kyseenalaistaa se, että komission käyttämät menetelmät ovat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisia, ja erityisesti se, että ne muodostavat tässä tapauksessa ainoan mahdollisen järkevän perustan normaaliarvon laskemiselle.”

10 Lopullista tullia koskevan asetuksen 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien CN-koodeihin 2008 30 55, 2008 30 75 ja ex 2008 30 90 (Taric-koodit 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67, 2008 30 90 69) kuuluvien valmistettujen tai säilöttyjen lisättyä alkoholia sisältämättömien, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävien, mandariinien (mukaan lukien tangeriinit ja satsumat), klementiinien, wilkingien ja niiden kaltaisten sitrushedelmähybridien, sellaisina kuin ne on määritelty CN-nimikkeessä 2008, tuonnissa.

2. Sovellettava lopullisen polkumyyntitullin määrä on edellä 1 kohdassa mainittujen seuraavissa yrityksissä valmistettujen tuotteiden osalta seuraava:

Yritys	Euroa/tonni tuotteen nettopainosta	Taric-lisäkoodi
Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang	531,2	A886
Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat liitteen mukaisesti	499,6	A889
Kaikki muut yritykset	531,2	A999

”

11 Lopullista tullia koskevan asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”[Väliaikaista tullia koskevalla] asetuksella – – käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti väliaikaisesti käyttöön otetun tullin tasoisina.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

12 GLS on yritys, joka tuo unioniin Kiinasta peräisin olevia mandariinisäilykkeitä.

13 GLS ilmoitti 30.7.2008 yhdistetyn nimikkeistön koodiin 2008 3055 900 kuuluvan mandariinisäilyke-erän maahantuonnista. GLS luovutti erän vapaaseen liikkeeseen 9.10.2008 tekemällään ilmoituksella. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen antamisen jälkeen ja ennen lopullista tullia koskevan asetuksen antamista Hauptzollamt Hamburg-Stadt kantoi väliaikaisen polkumyyntitullin vakuuden muodossa. GLS teki 1.12.2008 lähettämällään kirjeellä oikaisuvaatimuksen tästä toimesta. Koska GLS:n oikaisuvaatimus hylättiin, se nosti 30.4.2009 kanteen Finanzgericht Hamburgissa.

14 Finanzgericht Hamburg on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – komission [perusasetuksen] mukaisessa menettelyssä antama säännöstö polkumyynniltä suojautumiseksi pätemätön, koska komissio antoi sen pitäen lähtökohtana ’muulla hyväksyttävällä perusteella’ määritettyä normaaliarvoa (tässä: samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta) tutkimatta tarkemmin normaaliarvoa sen jälkeen, kun komissio oli ensin kirjoittanut kahdelle sen ensin valitsemassa vertailumaassa olevalle yritykselle, joista toinen ei vastannut lainkaan ja toinen ilmaisi yhteistyöhalukkuutensa muttei kuitenkaan enää vastannut myöhemmin lähetettyyn kyselylomakkeeseen, ja osapuolet olivat huomauttaneet komissiolle toisesta mahdollisesta vertailumaasta?”

15 Unionin tuomioistuin kehotti 15.6.2011 antamallaan määräyksellä komissiota toimittamaan muun muassa 18.12.2008 käytettävissä olleet lopullista tullia koskevan asetuksen 1 artiklassa mainittuihin ”[yhdistetyn nimikkeistön] koodeihin 2008 30 55, 2008 30 75 ja ex 2008 30 90 kuuluvaan” tuontiin liittyvät Eurostatin tilastot vuosilta 2005–2008.

16 Tämän jälkeen komissio toimitti unionin tuomioistuimelle seuraavat kyseisten tuotteiden tuontia koskevat tilastot:

”Määrä (tonneina)	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	2006/2007 (Tutkimusa-janjakso)
Kiina	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Israel	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Swazimaa	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Turkki	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Thaimaa	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko lopullista tullia koskeva asetus pätemätön, koska komissio määritti kyseisen tuotteen normaaliarvon samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti unionissa maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella toimimatta tarpeeksi huolellisesti normaaliarvon määrittämiseksi niiden hintojen perusteella, joita samasta tuotteesta käytetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, ja rikkoi siten perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä.

18 On muistutettava, että lopullista tullia koskevan asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan väliaikaista tullia koskevalla asetuksella käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti väliaikaisesti käyttöön otetun tullin tasoisina. Koska GLS ei voi tässä tilanteessa vedota mihinkään väliaikaista tullia koskevan asetuksen oikeudelliseen vaikutukseen (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-305/86 ja C-160/87, Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok., s. I-2945, 13 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), ennakkoratkaisukysymys on ymmärrettävä niin, että sillä tiedustellaan ainoastaan lopullista tullia koskevan asetuksen pätevyyttä.

19 On ensinnäkin korostettava, että polkumyynnin alalla normaaliarvon määrittäminen on yksi niistä olennaisista vaiheista, joiden avulla mahdollisen polkumyynnin olemassaolo on voitava todeta. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa ilmaistaan perusperiaate, jonka mukaan normaaliarvo perustuu lähtökohtaisesti viejämaiden riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin.

20 Toiseksi on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan poiketen siitä, mitä saman artiklan 1–6 kohdassa säädetään, muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään lähtökohtaisesti kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai sitä koskevan laskennallisen arvon perusteella. Tällä säännöksellä nimittäin pyritään siihen, ettei sellaisissa maissa, jotka eivät ole markkinatalousmaita, voimassa olevia hintoja ja kustannuksia oteta huomioon, koska nämä muuttujat eivät näissä maissa perustu markkinavoimien normaaliin vaikutukseen (ks. asia C 26/96, Rotexchemie, tuomio 29.5.1997, Kok., s. I-2817, 9 kohta).

21 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan toisen alakohdan mukaan soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottamalla huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Unionin toimielinten tehtävänä on kaikki mahdolliset vaihtoehdot huomioon ottaen yrittää löytää kolmas maa, jossa samankaltaisen tuotteen hinta muodostuu olosuhteissa, jotka ovat mahdollisimman pitkälti verrattavissa viejämaan olosuhteisiin, sillä edellytyksellä, että kyse on markkinatalousmaasta.

22 Unionin toimielinten harkintavallan käyttöä valvotaan tuomioistuinvalvonnassa. Vertailumaan valinnan osalta on erityisesti tarkistettava, etteivät kyseiset toimielimet ole jättäneet huomiotta olennaisia seikkoja pitäessään tietyn maan valitsemista asianmukaisena ja että kaikki asiaan liittyvät seikat on tutkittu tarpeeksi huolellisesti, jotta voidaan katsoa, että normaaliarvo on määritetty asianmukaisella ja hyväksyttävällä tavalla (asia C-16/90, Nölle, tuomio 22.10.1991, Kok., s. I-5163, 12 ja 13 kohta).

23 Kolmanneksi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai sitä koskevan laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös unioniin, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella.

24 Tämän säännöksen sanamuodosta ja rakenteesta ilmenee, että muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään ensisijaisesti ”kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella” tai ”sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös [unioniin], vietäessä käytetyn hinnan perusteella”. Siltä varalta, ettei tämä ole mahdollista, säädetään toissijaisesta menetelmästä, jonka mukaan normaaliarvo määritetään ”millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti [unionissa] maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla”.

25 Näiden ilmaisujen käyttö perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa osoittaa, että kyseisessä säännöksessä säädetyn ensisijaisen menetelmän suosimisella pyritään siihen, että normaaliarvo viejämaassa saadaan määritettyä hyväksyttävällä tavalla valitsemalla sellainen kolmas maa, jossa samankaltaisen tuotteen hinta muodostuu olosuhteissa, jotka ovat mahdollisimman pitkälti verrattavissa viejämaan olosuhteisiin, sillä edellytyksellä, että kyse on markkinatalousmaasta.

26 Tästä seuraa, ettei unionin toimielinten harkintavalta vertailumaan valinnassa merkitse sitä, että ne voisivat sivuuttaa vaatimuksen, jonka mukaan vertailumaaksi on valittava kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, jos tämä vain on mahdollista. Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 97 kohdassa, unionin toimielimet voivat jättää soveltamatta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädettyä perussääntöä muista kuin markkinatalousmaista peräisin olevien tuotteiden normaaliarvon määrittämisessä ja käyttää muuta hyväksyttävää perustetta ainoastaan siinä tapauksessa, ettei pääsääntöä voida soveltaa.

27 Näin ollen unionin tuomioistuimen on lopullista tullia koskevan asetuksen pätevyyttä tutkiessaan varmistettava edellä tämän tuomion 22 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, etteivät unionin toimielimet ole jättäneet ottamatta huomioon olennaisia seikkoja ja että asiakirja-aineistoon sisältyvät seikat on tutkittu tarpeeksi huolellisesti.

28 Nyt käsiteltävässä asiassa millekään kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ei ole myönnetty markkinatalouskohtelua ja normaaliarvo on määritetty kaikille näille tuottajille perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla millä tahansa hyväksyttävällä perusteella eli yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien toimitiloissa tarkastettujen tietojen perusteella. Lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 17 ja 18 perustelukappaleessa, joissa vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen päätelmät, todetaan, ettei ole esitetty väitteitä, joiden perusteella olisi voitu kyseenalaistaa komission normaaliarvon määrittämisessä käyttämät menetelmät. Niissä todetaan erityisesti, ettei kaikista muista tuojamaista saatujen hintatietojen tai asiaa koskevien julkaistujen tietojen käyttäminen olisi voinut olla vertailumaan yhteistyön puuttuessa järkevä ratkaisu, sillä niitä ei olisi voitu tarkastaa perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdan edellytysten mukaisesti. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40 perustelukappaleen mukaan komissio jatkoi mahdollisten vertailumaiden etsintää ja ehdotti tätä varten tuloksetta yhteistyötä kahdelle thaimaalaisyritykselle.

29 Komissio totesi ilmoituksessa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen valmistettujen tai säilöttyjen sitrushedelmien (kuten mandariinien) tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL 2007, C 246, s. 15) sille tehdyssä valituksessa esitettyjen tietojen mukaisesti, ettei tarkasteltavaa tuotetta valmisteta merkittävässä määrin unionin ja Kiinan ulkopuolella, ja pyysi asianomaisia osapuolia esittämään huomionsa vertailumaan valinnasta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan kolmannen alakohdan mukaisesti. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleessa todetaan, että kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja yksi tuoja- ja tukkumyyjäjärjestö vastusti unionissa maksettujen tai maksettavien hintojen käyttämistä normaaliarvon perustana muttei esittänyt vaihtoehtoista soveltuvaa ratkaisua.

30 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa, jonka mukaan on suosittava samassa säännöksessä säädettyä ensisijaista menetelmää, jonka mukaan normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai sitä koskevan laskennallisen arvon perusteella, kuitenkin asetetaan unionin toimielimille velvollisuus tutkia huolellisesti käytettävissään olevat luotettavat tiedot – joihin kuuluvat muun muassa Eurostatin tilastot – selvittääkseen, voidaanko jotakin maata käyttää tässä säännöksessä tarkoitettuna vertailumaana.

31 Jos perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla käsitteellä ”käytettävissä olevat luotettavat tiedot” katsottaisiin tarkoitettavan ainoastaan valituksentekijän valituksessaan esittämiä tietoja tai asianomaisten osapuolten myöhemmin tutkimuksen yhteydessä toimittamia tietoja, vaarannettaisiin erityisesti tavoite, johon tällä samalla säännöksellä pyritään, eli sellaisen vertailumaan löytäminen, jossa samankaltaisen tuotteen hinta muodostuu olosuhteissa, jotka ovat mahdollisimman pitkälti verrattavissa viejämaan olosuhteisiin.

32 Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 101 ja 102 kohdassa, komission on tutkittava viran puolesta kaikki saatavillaan olevat tiedot, sillä sen tehtävänä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä ei näet ole toimia välimiehenä, jonka toimivaltaan kuuluu ainoastaan asian ratkaiseminen osapuolten esittämän näytön perusteella. Tässä yhteydessä on todettava, että perusasetuksen 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa komissiolle annetaan toimivalta pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja sekä suorittaa tarpeellisia todentamisia ja tarkasteluja.

33 Edellä tämän tuomion 16 kohdassa mainituista unionin tuomioistuimelle toimitetuista Eurostatin tilastoista käy ilmi, että vuosien 2002/2003–2006/2007 aikana unioniin tuotiin sellaisista kolmansista maista, jotka ovat markkinatalousmaita, lopullista tullia koskevan asetuksen 1 artiklassa mainittuihin CN-koodeihin 2008 30 55, 2008 30 75 ja ex 2008 30 90 kuuluvia tuotteita eikä tätä tuontia voida pitää merkityksettömänä. Kyseisiä tuotteita tuotiin muun muassa Israelista, Swazimaasta, Turkista ja Thaimaasta.

34 Koska tutkimuksen aikana käytettävissä olleet Eurostatin tiedot viittaavat siihen, että tarkasteltavana olevaan tuotteeseen rinnastettavia tuotteita valmistetaan erinäisissä kolmansissa maissa, jotka ovat markkinatalousmaita, eikä tämä tuotanto ole määrältään merkityksetöntä, komission oli näin ollen tutkittava viran puolesta, voitaisiinko jotakin näistä maista käyttää perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna vertailumaana. Komissio ei voinut tyytyä ainoastaan lähettämään kyselylomaketta kahdelle thaimaalaisyritykselle ja päättelemään siitä, etteivät nämä vastanneet, ettei normaaliarvoa ole mahdollista määrittää kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettyjen hintojen perusteella. Yhtäältä on todettava, että tuonti Thaimaasta oli selvästi vähäisempää kuin tuonti Israelista, Swazimaasta ja Turkista. Se, että mainitut thaimaalaisyritykset kieltäytyivät yhteistyöstä, ei siis millään tavalla vapauttanut komissiota velvollisuudesta tutkia käytettävissään olleita tietoja, jotka koskevat muita sellaisia kolmansia maita, jotka ovat markkinatalousmaita. Toisaalta on todettava, että lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 17 perustelukappaleessa todetaan ainoastaan, että unionissa käytetyt hinnat muodostavat tässä tapauksessa ainoan mahdollisen järkevän perustan normaaliarvon laskemiselle, esittämättä syitä sille, ettei jotakin muuta edellä mainituista kolmansista maista, jotka ovat markkinatalousmaita, kuin Thaimaata voida käyttää vertailumaana, mikä osoittaa, etteivät unionin toimielimet tutkineet tarpeeksi huolellisesti Eurostatin tilastoista ilmeneviä seikkoja.

35 Lopuksi on hylättävä komission istunnossa esittämä väite, jonka mukaan unionin tuomioistuimeen tämän määräyksestä toimitetut Eurostatin tilastot liittyvät suurelta osin greippien ja appelsiinien tuontiin, koska ne koskevat tuotteita, jotka kuuluvat samanaikaisesti kaikkiin mainituista yhdistetyn nimikkeistön kolmesta koodista. Toimitettavaksi määrätyt tilastot nimittäin koskevat ”tarkasteltavana olevaa tuotetta” eli lopullista tullia koskevan asetuksen 1 artiklassa mainittuja tuotteita. Lisäksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 58 perustelukappaleessa esitettyjen tilastojen, jotka koskevat ”tarkasteltavana olevan tuotteen” Kiinasta peräisin olevaa tuontia, ja unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisumenettelyssä toimitettujen tilastojen vertailusta ilmenee, että viimeksi mainitut tilastot koskevat ainoastaan tarkasteltavan tuotteen tuontia.

36 Näin ollen on katsottava, että Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio eivät täyttäneet perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan vaatimuksia määrittäessään pääasiassa kyseessä olevan tuotteen normaaliarvon samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti unionissa maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella toimimatta tarpeeksi huolellisesti normaaliarvon määrittämiseksi niiden hintojen perusteella, joita samasta tuotteesta käytetään sellaisessa kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa.

37 Ennakkoratkaisukysymykseen on siis vastattava, että lopullista tullia koskeva asetus on pätemätön.

Oikeudenkäyntikulut

38 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 18.12.2008 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1355/2008 on pätemätön.

Allekirjoitukset